

DÜŞÜK DOĞUM AĞIRLIKLı BEBEKLERDE KORDON KANI LÖKOSIT ALKALEN FOSFATAZ (LAP) SKORLARI

Özden ANAL*, Gülersu İRKEN*, Necla ÇEVİK*, Nevbahar TANELİ*, Halil ATEŞ**

D.E.U. Tip Fakültesi Çocuk Sağlığı ve Hastalıkları Anabilim Dah*
D.E.U. Tip Fakültesi Hematoloji Laboratuvar**

ÖZET

Düşük doğum ağırlıklı bebeklerde kordon kanı lökosit alkenen fosfataz (LAP) düzeyleri normal terminde sağlıklı bebeklerle karşılaştırılmış olarak çalışılmıştır. LAP aktivitesi semikantitatif bir yöntem olan skorlama ile belirlenmiştir. Her iki grupta elde edilen kordon kanı ortalama LAP skorları gebeliğin üçüncü trimesterinde fizyolojik artışı uygun olarak yüksek bulunmuştur. Düşük doğum ağırlıklı bebeklerin LAP skorlarında normal term bebeklere göre istatistiksel anlamlı bir fark gözlenmemiştir ($p>0.05$). Sonuçlar, çeşitli klinik durumlarda lökosit alkenen fosfataz aktivitesinde gözlenen değişiklikler işliğinde tartışılmıştır.

Anahtar sözcükler: Düşük doğum ağırlığı, kordon kanı, lökosit alkenen fosfataz.

İnsan nötrofillerinin zengin alkenen fosfataz kaynağı olduğu bilinmektedir (1). Lökosit alkenen fosfatazi (LAP) biyokimyasal ve immünlilik özellikleri açısından karaciğer, böbrek ve kemik alkenen fosfatazi ile aynıdır (2,3). Nötrofillerde maturasyon marker'i olarak kabul edilen LAP aktivitesi çeşitli klinik durumlardan etkilenir (4). Pyogenik infeksiyonlar, gebelik ve lökomoid reaksiyonlarda artış gösterirken, başta kronik myeloid lösemi olmak üzere paroksismal nokturnal hemoglobinürü, infeksiyöz mononükleoz, aplastik anemi, trombositopenik purpura ve hipofosfatazyada azalmış bulunur (5,6). İnsanda vücut çinko düzeyinin duyarlı bir göstergesi olarak lökosit alkenen fosfatazinin kullanılabileceği bildirilmiştir (7). Bu preliminer çalışmada düşük doğum ağırlıklı yeni doğanda kordon kanı lökosit alkenen fos-

SUMMARY

Leukocyte alkaline phosphatase (LAP) was studied in cord blood of low-birth-weight infants, and the results were compared with those in healthy newborns. LAP activity was determined by a semiquantitative scoring method. Mean LAP scores in both groups were high as in agreement with the physiological increase in LAP activity during the last trimester of pregnancy. Mean LAP scores in cord blood of low-birth-weight and healthy newborns were not found significantly different ($p>0.05$). The results were discussed considering the alterations in LAP activity in different clinical states.

Key words: Low-birth-weight, cord blood, leukocyte alkaline phosphatase.

fotazı, LAP skorlama yöntemiyle, normal terminde bebeklerle karşılaştırılmış olarak araştırılmıştır.

GEREÇ VE YÖNTEM

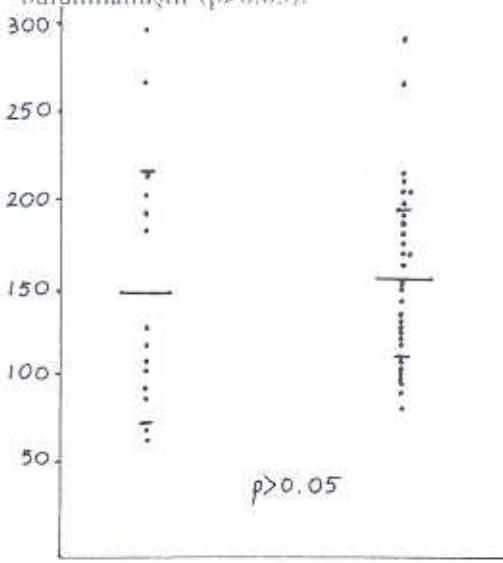
Doğum ağırlığı 2500 gram ve altında olan 36-40 haftalık infeksiyonsuz 14 yeniden (Grup I) ve terminde 2500 gramın üzerinde 31 sağlıklı yeniden (Grup II) kordon kanından yayma kan preparatı hazırlanmıştır. Metanol formaldehid solüsyonunda fiks edilen preparatlar a-naphthyl disodium thiophosphate (Sigma) substratı ile fast blue dye RR (Sigma) karışımında, pH: 9.5 ve oda ısısı şartlarında 10 dakika inkübe edilmiştir. Myers hematoxylene (Sigma) ile 3-4 dakika kontrast boyama uygulanmıştır. Yıkınır kurutulan preparatların LAP skorlaması aynı çalışmacı (Ö.A) tarafından yapılmıştır. Skorlamada

Kaplow yöntemine göre (8,9) en az 100 nötrofil sayılarak her hücrenin sitoplazmik granüllerindeki boyanma miktarı söyle değerlendirilmiştir: 0: granül yok; 1: dağınık birkaç granül; 2: düzenli dağılımlı az sayıda granüller; 3: bol granül; 4: tüm sitoplazmada çok sayıda koyu granüller.

Her iki gruptaki bebeklerin kordon kanı LAP skorları ortalamaları arasındaki farkın istatistiksel olarak değerlendirilmesinde, verilerin binominal dağılıma uygunluğu "normal dağılıma uygunluk testi" ile saptandıktan sonra Student'in t testi uygulanmıştır.

BULGULAR

Düşük doğum ağırlıklı ve normal terminde yeniden doğanların kordon kanı LAP skorları Şekil I'de gösterilmiştir. 2500 gramin altında doğan bebeklerin kordon kanı LAP skoru ortalaması ($mean \pm SD$) 150.57 ± 74.13 , normal terminde doğan bebeklerin ise 158.32 ± 52.63 olarak bulunmuştur. Laboratuvarımızın normal erişkinlerde LAP skoru 10-90 arasıdır. Her iki gruptaki bebeklerin LAP skorları ortalamaları arasında istatistiksel anlamlı fark bulunmamıştır ($p>0.05$).

Şekil 1: Düşük doğum ağırlıklı (Grup I) ve normal terminde sağlıklı (Grup II) bebeklerin kordon kanı LAP skorları

TARTIŞMA

Bu çalışmada düşük doğum ağırlıklı bebek kordon kanlarında LAP skorlarının normal term bebeklere göre farklı olup olmadığı incelenmiştir. Elde edilen skorların gebeliğin üçüncü trimestrinde LAP aktivitesindeki fizyolojik artışı uygun olarak normalden yüksek olduğu gözlenmiştir (5). Yenidoğanın lökosit alken fosfatazının üçüncü trimesterde gebe anne lökosit alken fosfataz ile aynı izoenzim olduğu daha önce Vergnes ve arkadaşlarının çalışmasında gösterilmiştir (10). Her iki grup yeniden doğandaki verilerin karşılaştırılmasında düşük doğum ağırlıkların kordon kanı LAP skorlarında istatistiksel anlamlı bir fark gözlenmemiştir.

LAP skorlaması özel boyanmış periferik kan yayma preparatlarının ışık mikroskopunda değerlendirildiği semikantitatif sitokimyasal bir yöntemdir. Lökosit alken fosfatazın biyokimyasal analizi daha kesin bilgi vermekte birlikte 20-25 ml kan örneği ile yapılan, çevre koşullarından fazlaca etkilenen, zor ve pahalı metodlar gerektirir. LAP skorlaması ile biyokimyasal tayin yöntemlerinden elde edilen sonuçların birbiriley uyumlu olduğu gösterilmiştir (11). Skorlama yönteminin subjektif olması dikkate alınarak tüm preparatların değerlendirilmesi aynı çalışmacı tarafından yapılmıştır. Lökosit alken fosfataz düzeylerinin lökositoz ve lökopeniden etkilendiği bilinmektedir (12). İnfeksiyon kuşkusuna olan ve periferik kan lökosit sayıları normal sınırlar içinde bulunmayan bebeklerin preparatları çalışmaya alınmamıştır.

Lökosit alken fosfataz aktivitesinin birçok klinik patolojide anlamlılığı tam açık olmamakla birlikte değişiklikler gösterdiği bilinmektedir. Örneğin, Down Sendromunda ve diabetik hastalarda LAP'ın yükseldiği anlaşılmıştır (11,13). Cuckle ve arkadaşları

(14) üreye rezistan lökosit alkalen fosfatazin trizomi 21 fötus taşıyan gebelerde etkin bir marker olarak antenatal taramada kullanabileceğini bildirmiştir. Tsavaris ve arkadaşları çalışmalarında (13) LAP skoru ile hemoglobin A1c düzeyleri arasında anlamlı korrelasyon gözlediklerini; LAP skorundan diabet takibinde basit bir parametre olarak yararlanabileceğini belirtmişlerdir. Grozdea ve ark. (15), AIDS hastası bir gebede LAP aktivitesinin oldukça düşüğün ve bu değerin kötü klinik gelişle uyumlu bulunduğu dikkati çekmişlerdir. Bu çalışmaların yanısıra majundar G ve arkadaşları (16) tarafından LAP skorunun malign paraproteinemileri benign olanlardan ayırtetmede yararlı olup olmadığı araştırılmış; benign paraproteinemilerde LAP skorunun normal bulunduğu, ancak yüksek LAP skorunun mutlaka malignite düşündürmeyeceği bildirilmiştir.

Bu çalışmaya alının düşük doğum ağırlıklı

yenidoğanlar ülkemizde neonatolojide sık rastlanan vaka grubudur. Bu bebeklerdeki intrauterin gelişme geriliğinden sorumlu nutrityonel faktörler arasında çinko eksikliğinin önemi çeşitli çalışmalarla değerlendirilmişdir (17,18). Çinkoya bağımlı bir enzim olan lökosit alkalen fosfataz aktivitesinin düşük doğum ağırlıklı bebeklerde muhtemel çinko eksikliğinden etkilenmiş olabileceği düşünüllerken daha ileri bir çalışmada kordon kanı LAP skorlarının kordon kanı çinko düzeyleri ile de karşılaştırmalı olarak araştırılması amaçlanmıştır. Lökosit alkalen fosfataz aktivitesinin çeşitli fizyolojik ve patolojik durumlarda değişiklikler gösterdiği; adrenokortikosteroid verilmesiyle ve stress halinde arttığı bilinmektedir (5). Neonatal morbidite ve mortalite riskinin yüksek olduğu düşük doğum ağırlıklı yenidoğanlarda perinatal stress faktörlerinin de bu çalışmada kordon kanı LAP değerlerinin beklenenden yüksek bulunmasında rol oynamış olabileceği düşünülmektedir.

KAYNAKLAR

- Smith GP, Anderson BB, Peters TJ. Levels and subcellular localisation of pyridoxal and pyridoxal phosphate in human polymorphonuclear leukocytes and their relationship to alkaline phosphatase activity. *Clin Chim Acta* 1983; 129: 13-8.
- Smith GP, Harris H, Peters TJ. Studies of the biochemical and immunological properties of human neutrophil alkaline phosphatase with comparison to the established alkaline phosphatase isoenzymes. *Clin Chim Acta* 1984; 142: 221-9.
- Stinson RA, Gainer AL, Chai J, Chan JA. Substrate specificity of alkaline phosphatase from human polymorphonuclear leukocytes. *Clin Chim Acta* 1986; 161: 283-91.
- Sato N, Asano S, Mori M, et al. Characterization of neutrophil alkaline phosphatase-inducing factor (NAP-IF). *Cell Physiol* 1985; 124: 255-60.
- Athens JW. Variations of leukocytes in disease. In: Lee GR, Bithell TC, Foerster J, Athens JW, Lukens JN, ed. *Wintrobe's Clinical Hematology*, fourth Edition, London: Lea-Febiger, 1993: 1570-2.
- Stinson RA, Mc Phee J, Lewanczuk R, Dinwoodie A. Neutrophil alkaline phosphatase in hypophosphatasia. *N Eng J Med* 1985; 312 (25): 1642-3.
- Prasad AS. Diagnostic approaches to trace element deficiencies. In: Chandra RK, ed. *Trace Elements in Nutrition of Children*. Nestle Nutrition Workshop Series 8, NY: Raven Press, 1985; 21.
- Kaplow LS. Cytochemistry of leukocyte alkaline phosphatase. *Am J Clin Pathol* 1963; 39: 439-49.
- Zucker-Franklin D, Greaves MF, Grossi CE, Marmont AM. *Atlas of Blood Cells, Function and Pathology*. First Edition, Philadelphia: Lea-Febiger, 1981; 4.
- Vergnes H, Grozdea J, Brisson-Lougarre A, Fontanilles AM, Fourne A, Bierme R. Evidence that neutrophil alkaline phosphatase in newborns is the same isoenzyme as that expressed in pregnant women in the third trimester. *Int J Feto Mat Med* 1988; 1: 57-62.

11. Grozde J, Vergnes H, Brisson-Lougarre A, et al. Difference in activity properties and subcellular distribution of neutrophil alkaline phosphatase between normal individuals and patients with trisomy 21. *Br J Hemat* 1991; 77: 282- 6.
12. Özsoylu S. About leukocyte alkaline phosphatase. *Acta Haemat* 1989; 82: 108.
13. Tsavaris NB, Pangalis GA, Variami E, Karabelis A, Kosmidis P, Raptis S. Association of neutrophil alkaline phosphatase activity and glycosylated haemoglobin in diabetes mellitus. *Acta Haemat* 1990; 83(1): 22-5.
14. Cuckle HS, Wald NJ, Goodburn SF, Sneddon J, Amess JA, Dunn SC. Measurement of activity of urea resistant neutrophil alkaline phosphatase as an antenatal screening test for Down's Syndrome. *Brit Med J* 1990; 301 (6759): 1024- 6.
15. Grozde J, Brisson-Lougarre A, Vergnes H, et al. Neutrophil alkaline phosphatase in AIDS. *Acta Haemat* 1988; 80: 229.
16. Majumdar G, Hunt M, Singh AK. Use of leukocyte alkaline phosphatase (LAP) score in differentiating malignant from benign paraproteinemias. *J Clin Pathol* 1991; 44: 606-7.
17. Simmer K, Iles CA, Slavin B, Keeling PW, Thompson RP. Maternal nutrition and intrauterine growth retardation. *Hum Nutr Clin Nutr* 1987; 41: 193.
18. VossJepsen N, Clemensen K. Zinc in Danish women during late normal pregnancies with intrauterine growth retardation. *Acta Obstet Gynecol Scand* 1987; 66: 401.